

ligere Tid end den, til hvilken Forretningsordenen giver enhver Vedkommende af Thinget Ret til at vente med at fremkomme med sine Vædringsforslag, ikke kan see, at det kan nytte Noget at opføre Sagen paa Dagsordenen eventuelt til Behandling, da der saa senere, — og jeg maa indrømme med Grund —, kan reises Klage derover af Enhver, hvis Agt det havde været at stille Vædringsforslag, og som var bleven ubeløst derfra. — Det er uden Tvivl Tilfældet, at begge de omhandlede Fremgangsmaader ere blevne fulgte; men der er, som sagt, navnlig blevet gjort den Distinction, naar der var Spørgsmaal om Afgjørelsen af en Afvigelse fra Forretningsordenen, om og hvorvidt den vilde faae Indflydelse med Hensyn til Arbejder, som det stod til Medlemmernes Disposition at udføre i Mellemtiden mellem Behandlingerne. Jeg troer altsaa ikke, at der kan være Noget til Hinder for at see Spørgsmaalet afgjort i nærværende Møde; men det maa indskrænke sig til det nærmest Foreliggende, altsaa til Spørgsmaalet om Foretagelsen af Sagens 2den Behandling.

Tillisch: Idet jeg i det Hele skal tillade mig at slutte mig til, hvad den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig) har ytret, skal jeg blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der for Dieblirket er saa faa Medlemmer tilstede, at, dersom blot et Par foruden den 2den Landstingsmand for 3de Kreds (Blume), der allerede har ytret, at han vil afholde sig fra at stemme, skulde følge dette Exempel, vilde derved ingen Beslutning idag kunne tages i nærværende Sag, og saaledes vilde da let de, der virkelig maatte ønske dens Fremme, blive forhindrede fra at faae dette Ønske opfyldt, dersom Spørgsmaalet nu skulde afgjøres, hvorimod det er langt sandsynligere, at, naar der var et større Antal Medlemmer tilstede, Sagen da virkelig vilde kunne blive fremmet i denne Session.

Formanden: Ja, det vil jo vise sig, i Tilfælde af, at der bliver Spørgsmaal om Afstemning, om et tilstrækkeligt Antal Medlemmer er tilstede eller ikke; men jeg indseer, som sagt, ikke, hvorledes Formanden kan sætte denne Sag paa Dagsordenen til extraordinair Behandling, naar han ikke forud har faaet Thingets

Samtykke dertil; thi da maa jo Enhver have Lov til at fordrø den i Forretningsordenen foreskrevne Tid til at stille sine Vædringsforslag. Den kan Formanden ikke berøve ham; men han kan altsaa heller ikke sætte Sagen til en saadan Tid til 2den Behandling, at denne Tid ikke kan gives Vedkommende til at fremkomme med Vædringsforslag. Vil man altsaa insistere paa den Mening, som af tvende ærede Landstingsmænd er ytret, kan der slet ikke være Tale om, at Formanden kan opføre Sagen paa Dagsordenen extraordinair til 2den Behandling.

Jeg maa saaledes, i Genhold til hvad jeg har anført, være af den Formening, at dette Spørgsmaal nu sættes under Afstemning, og at det indskrænker sig til, om Sagens 2den Behandling skal foretages tidlige ere, end det ellers efter Forretningsordenen kunde see, og jeg skal i saa Henseende foreslaae, at 2den Behandling af Sagen foretages paa Mandag.

Med den derefter foretagne Afstemning blev den foreslaaede Afvigelse fra Forretningsordenen vedtaget, idet der var 25 Stemmer for den og 2 Stemmer imod den, og den fordrede Pluralitet af $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer saaledes var tilstede.

Formanden: Sagen skal saaledes blive sat paa Dagsordenen til paa Mandag. De Vædringsforslag, som maatte ønskes stillede til denne anden Behandling, maa jeg bede afgive inden imorgen Formiddag Kl. 10.

Jeg skal derefter opgive Dagsordenen for næste Møde, som er paa Mandag Kl. 12. Den vil være:

- 1) Æneste Behandling af Regulativcomiteens Indstilling om Besørgelsen af Rigsdagens indre uopsættelige Anliggender i Mellemtiden fra denne indtil næste Session.
- 2) Til tredje Behandling:
  - a) Forslag til Lov om Sogneforstanderskabernes og Amtsrådernes Sammensætning og Valg;